

Dnia 23 stycznia 2013 roku zmarł Prymas Senior Kardynał Józef Glemp, Prymas Polski i wieloletni przewodniczący Konfederacji Episkopatu Polski, osobisty sekretarz Prymasa Stefana Wyszyńskiego, miał 83 lata. Ksiądz Kardynał Józef Glemp przez 28 lat stał na czele kościoła w Polsce. Przyszło mu przewodzić w bardzo trudnych, przełomowych latach wielkiego zrywu ruchu solidarnościowego, stanu wojennego i rewolucji ustrojowej.

10 czerwca 1991 roku Senat SGGW podjął uchwałę o nadaniu Księdzu Prymasowi tytułu doktora honoris causa Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego. Uznano, że 175-lecie istnienia Uczelni jest godnym momentem dla uhonorowania tak wybitnej postaci życia publicznego – osoby kochającej, rozumiejącej i wspierającej wieś i jej mieszkańców. Przyjmując godność doktora honoris causa SGGW stał się członkiem naszej akademickiej społeczności, od tej chwili zawsze był z nami. Uczestniczył w większości naszych uroczystości – w inauguracjach roku akademickiego, spotkaniach wigilijnych, otwierał i święcił kolejno oddawane do użytku obiekty, zapraszał nas do siebie.

(Fot. Archiwum SGGW)

Z uroczystości nadania Księdzu Prymasowi tytułu doktora honoris causa Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego

Dnia 28 stycznia 2013 r. odbyło się otwarte, żałobne posiedzenie Senatu Akademickiego Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, poświęcone pamięci zmarłego Kardynała Józefa Glempa, Arcybiskupa Metropolity Warszawskiego, Prymasa Polski. Uczestniczyli w nim senatorowie SGGW oraz goście, w tym byli rektorzy: prof. dr hab. Jan Górecki, prof. dr hab. Tomasz Borecki. Posiedzenie otworzył prof. dr hab. Alojzy Szymański, rektor SGGW, który podkreślił

szczególne i przyjacielskie związki ś.p. Kardynała Józefa Glempa z Uczelnią. Wspomnienie o Prymasie Polski wygłosił prof. dr hab. Jan Górecki i prof. dr hab. Tomasz Borecki.

(Fot. Archiwum SGGW)

Pożegnaliśmy osobę bliską i wielce nam życzliwą, członka społeczności SGGW, której jesteśmy winni wdzięczność i pamięć.

W dniu 30 stycznia br. odbyło się spotkanie przewodniczących Komisji Zakładowych NSZZ "Solidarność" uczelni warszawskich: UW, PW, SGGW, SGH, UKSW, ASP, A Muzycznej.

Zebrani:

1. zapoznali się z apelem KRASP o nadanie najwyższego priorytetu badaniom naukowym i szkolnictwu wyższemu,
 2. omawiali problemy dotyczące planowanych podwyżek,
 3. problemy związane a okresową oceną nauczycieli akademickich,
 4. funkcjonowanie na uczelniach Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych i nowych zasad naliczania odpisów na ten fundusz,
 5. uprawnienia związków zawodowych w tym reprezentatywnych,
 6. dodatkowe wynagrodzenia dla pracowników uczelni uczestniczących w projektach Unijnych i grantach,
 7. zasadach nowego wieku emerytalnego,
- oraz omówili kilka szczególnych problemów dotyczących indywidualnych spraw pracowników uczelni. Zostało zaaprobowana koncepcja stałych i regularnych terminów spotkań tego grona poszerzonego o przewodniczących Komisji Zakładowych instytutów

badawczych w Warszawie. Następne spotkanie przewidziano w marcu.

Maria Wesołowska

Informacje z zebrań Prezydium KZ NSZZ „Solidarność” SGGW

- w dniu 15.01.2013

W związku z coraz większą liczbą napływających do naszego Związku skarg i próśb o interwencję w problemowych sytuacjach w jednostkach uczelnianych (m.in. konflikt w Przychodni SGGW, ochrona o obiektach na Rakowieckiej, Wydz. Technologii Drewna, RZD Obory) członkowie Prezydium po raz kolejny stwierdzili konieczność powołania Komisji, która przeciwdziałałaby zachowaniom dyskryminującym i noszącym znamiona mobbingu wobec pracowników Uczelni. Ustalono, że należy przypomnieć JM Rektorowi dotychczasową korespondencję w tej sprawie i złożyć ponowny wniosek o powołanie Komisji ds. Przeciwdziałania Dyskryminacji i Mobbingowi. Sprawę prowadzi Sekretarz KZ - Joanna Wyleżałek.

2. Przewodnicząca przedstawiła krótką relację ze spotkania z pracownikami RZD, które na ich prośbę odbyło się w siedzibie Komisji Zakładowej NSZZ "Solidarność" w dniu 11 stycznia br. Pracownicy przedstawili nowe, obowiązujące od 1 stycznia 2013 roku zasady wynagrodzenia związane ze zmianą organizacyjną tej jednostki SGGW. Obawiają się, że ulegną pogorszeniu ich warunki wynagrodzenia, szczególnie poza sezonem. Ustalono, że zespół pracowników RZD po zorganizowaniu się będzie w kontakcie z nami, by rozeznawać ich problemy i pomagać w ich rozwiązaniu.

• **w dniu 22.01.2013**

1. Relacja Sekretarza KZ „S” Joanny Wyleżałek ze spotkania przedstawicieli KZ NSZZ "Solidarność" SGGW z JM Rektorem. Panu Rektorowi w trakcie spotkania towarzyszyła mgr Anna Żuchowska - Sekretarz Rektora. Nasz Związek, obok Joanny Wyleżałek reprezentował Tomasz Kondraszuk. Spotkanie dotyczyło powołania w SGGW Komisji do Spraw Przeciwdziałania Dyskryminacji i Mobbingowi. Pan Rektor zaakceptował powołanie takiej Komisji. Komisja miałaby być Komisją Rektorską w skład, której wchodziłoby przedstawiciele wszystkich Wydziałów. Pan Rektor dostrzega też potrzebę i akceptuje konieczność przeprowadzenia szkolenia w zakresie mobbingu. Szkoleniem objęci być powinni przede wszystkim członkowie wyżej wskazanej Komisji. Pan Rektor zwrócił się do przedstawicieli związku o opracowanie regulaminu działania Komisji ds. Przeciwdziałania Dyskryminacji i Mobbingowi. Regulamin opracuje Joanna Wyleżałek przy współudziale Tomasza Kondraszuka.

W trakcie dyskusji Członkowie Prezydium zwracali uwagę na różne problemy związane z powołaniem i funkcjonowaniem takiej Komisji. Zdaniem Przewodniczącej M. Wesołowskiej powołanie Komisji jako Komisji Rektorskiej, w skład której będą wchodzić wskazani przez Dziekanów przedstawiciele Wydziałów nie jest najlepszym rozwiązaniem, a pominięcie pracowników niebędących nauczycielami jest właściwie nieporozumieniem. W tej grupie pracowników jest bardzo dużo działań dyskryminujących. Kol. Jacek Bujko podkreślił, że każda grupa pracownicza powinna mieć przedstawiciela wybranego przez tę grupę. Kol. Piotr Jurka zasugerował, że na Wydziałach powinni być wyłonieni przedstawiciele do spraw przeciwdziałania mobbingowi, w sposób podobny do wyborów Społecznych Inspektorów Pracy. Przewodnicząca zaznaczyła, że w opracowywanym regulaminie działania Komisji należy zagwarantować udział związków zawodowych.

• **w dniu 29.01.2013**

1. KZ NSZZ „S” podjęła uchwały:

Uchwała nr 1 - Wprowadza się do preliminarza wydatków NSZZ "Solidarność" SGGW cel wydatkowania pod nazwą fundusz charytatywny, na który członkowie Związku mogą przekazywać upominek gwiazdkowy lub inne kwoty.

2. Zgodnie z ustaleniami Prezydium z dnia 22 stycznia br. Joanna Wyleżałek i Tomasz Kondraszuk przygotowali projekt Regulaminu działania Komisji ds. Przeciwdziałania Dyskryminacji i Mobbingowi w SGGW. Członkowie Komisji Zakładowej bardzo dokładnie analizowali każdy punkt projektu Regulaminu. Wniesiono znaczne poprawki, które powinny być uwzględnione przez autorów w ostatecznej wersji Regulaminu pracy Komisji

• **w dniu 5.02.2013**

1. Przewodnicząca KZ „S” M. Wesołowska przedstawiła relację ze spotkania pracowników Wydziału Technologii Drewna z JM Rektorem (4 lutego br.). Spotkanie zorganizowane było z inicjatywy Komisji Zakładowej NSZZ "Solidarność" na prośbę grupy pracowników WTD o interwencję w sprawie złego traktowania niektórych pracowników przez Dziekana. Przewodnicząca wręczyła JM Rektorowi pismo z wnioskiem o wnikliwe rozeznanie sytuacji na tym Wydziale i podjęcie stosownych kroków w celu umożliwienia pracownikom spokojnej i efektywnej pracy. Zachodzi bowiem obawa, że działania Pana Dziekana są nie tylko krzywdzące dla poszczególnych osób ale niszczące dla całego Wydziału. Pracownicy WTD przedstawili komplet dokumentów potwierdzających zarzuty stawiane Dziekanowi. JM Rektor złożył obietnicę interwencji w tej sprawie.

2. Vice-przewodniczący KZ „S” T. Kondraszuk przedstawił relację ze spotkania z Władzami Rektorskimi (1 lutego br.), które miało wyjaśnić sprawę nieadekwatnej wobec naszego wniosku odpowiedzi Rektora na pismo Związku dot. wynagrodzeń pracowników naszej Uczelni. Jednak w trakcie rozmowy Rektor poruszył sprawę powołania Komisji ds. Przeciwdziałania Dyskryminacji i Mobbingowi. Nad Regulaminem działania takiej Komisji pracuje aktualnie Pani mgr Anna Żuchowska - Sekretarz Rektora. Regulamin ma być wzorowany na regulaminach funkcjonujących w innych uczelniach i po opracowaniu zostanie przedstawiony Komisji Zakładowej. Rektor zamierza powołać rzecznika do weryfikacji skarg pracowników. Po krótkiej dyskusji członkowie Prezydium zdecydowali, że zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami projekt Regulaminu opracowany przez NSZZ "Solidarność" przedstawiony zostanie na spotkaniu z JM Rektorem.

W sprawie zestawień wynagrodzeń pracowników rozmowa T. Kondraszuka z Rektorem niczego nie wniosła do rozwiązania problemu. Przewodnicząca zasugerowała, aby wrócić do ustaleń Komisji Zakładowej z dn. 29 listopada br. i jeszcze raz wystosować do Rektora pismo w tej sprawie. Zwróciła też uwagę na sprawę jawności wynagrodzeń osób funkcyjnych (Rektora, Prorektorów, Kanclerza, Kwestora).

• **w dniu 12.02.2013**

1. Relacja ze spotkania w siedzibie Regionu Mazowsze przedstawicieli KZ NSZZ "Solidarność" SGGW z mecenasem Michałem Rynkowskim (7 lutego br.). W spotkaniu obok Przewodniczącej udział wzięli: Maria Kupczyk i Jarosław Malczyk. Omówiono kwestie:

- jawności nagród dla pracowników niebędących nauczycielami akademickimi, jak stwierdził mecenas stanowią one dobro osobiste i mogą być ujawnione wyłącznie za zgodą nagrodzonych pracowników

- sprawa procesu b. pracownika SGGW. Pierwsza rozprawa była około dwa miesiące temu, najbliższa rozprawa odbędzie się 26 marca br.

- interpretacji art. 30. Ustawy o Związkach Zawodowych dot. uprawnień związku zawodowego reprezentatywnego. Z rozmowy wynikało, że w przypadku braku jednolitego stanowiska organizacji zakładowych w sprawie zmiany regulaminu ZFŚS wiążące jest stanowisko organizacji reprezentatywnej. Pracodawca winien prowadzić wówczas dalsze negocjacje w celu osiągnięcia konsensusu. Regulamin wprowadzony bez zgody organizacji reprezentatywnej nie ma mocy prawnej

- prawnik potwierdził, że mamy prawo do dostępu do informacji o wysokości wynagrodzeń osób funkcyjnych. W przypadku odmowy udzielenia takiej informacji Związek ma prawo do złożenia skargi do Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego i prośby by takich informacji udzielił Minister. Natomiast podać do publicznej wiadomości informacje o wysokości wynagrodzeń pozostałych pracowników, pracodawca może wyłącznie w sposób uniemożliwiający identyfikację wysokości wynagrodzeń z osobami.

2. Relacja ze spotkania Komisji Zakładowej NSZZ „S” z Inspektorami PIP (12 lutego br.) KZ reprezentowali Maria Wesołowska i Jacek Bujko. Było to już drugie spotkanie z Inspektorem PIP przeprowadzającym inspekcję w związku ze skargą KZ NSZZ „S” dot. zmiany w Regulaminie ZFŚS (zapis dofinansowania zakładowych obiektów socjalnych) wprowadzonej przez pracodawcę bez zgody NSZZ „Solidarność” SGGW. W spotkaniu brał też pomocniczo udział drugi inspektor.

Rozmawialiśmy o art. 30 Ustawy o Związkach Zawodowych, inspektor przekazał KZ NSZZ „S” pisemną interpretację tego artykułu dot. uprawnień reprezentatywnego związku zawodowego. Złożyliśmy też wniosek o udostępnienie nam raportów pokontrolnych wraz z załącznikami (opiniami prawnymi pracodawcy).

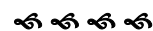
3. Decyzją Prezydium KZ do Kanclerza SGGW zostaje skierowana prośba o wyjaśnienie nauczycielom akademickim uprawnień do zniżki na przejazdy PKP, jakie przysługują im w związku z posługiwaniem się legitymacją służbową.

4. Sprawa rozszerzenia zakresu świadczeń z ZFŚS - skierowane zostało do JM Rektora pismo, w którym wnioskujemy o wprowadzenie do § 9 Regulaminu ZFŚS SGGW punktu 13 dopuszczającego: "Dofinansowanie podręczników i pomocy szkolnych dla dzieci i uczącej się młodzieży".

5. Sprawa projektu Regulaminu działania Komisji ds. Przeciwdziałania Dyskryminacji i Mobbingowi. Z informacji, które do nas dotarły Pan Rektor przygotowuje i przedstawi swój Regulamin. Przewodnicząca wyraziła obawę, że sprawa może przybrać zły obrót. Jest zagrożenie, że w miejsce proponowanej przez nas wiele miesięcy temu, ważnej dla pracowników

Komisji rektorsko-związkowej, JM Rektor powoła Komisję Rektorską działającą w oparciu o wypracowany przez władze regulamin, tylko po to, by oddalić zarzut, że w SGGW nie wdrożono procedur przeciwdziałania mobbingowi; natomiast skuteczność jej działań może być bardzo znikoma.

6. Dofinansowanie obiektów socjalnych SGGW ze środków ZFŚS - wyjaśnienia Rektora w związku z listem Przewodniczącej „S” skierowanym do Członków Senatu Pan Rektor jako jedyną rację, by przeznaczyć część funduszu na obiekty socjalne (których naszym zdaniem Uczelnia nie posiada) podaje fakt, że w obecnej chwili nie cały ZFŚS jest wykorzystany na świadczenia dla pracowników. Naszym zdaniem jest to przesłanka do zwiększenia świadczeń dla pracowników, a nie „topienia” tych pieniędzy w worku bez dna jakim jest np. ośrodek w Kirach.

Sejmowa Komisja Edukacji, Nauki i Młodzieży - informacja z posiedzeniu w dniu 7 lutego 2013 r.

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „S” była reprezentowana przez trzy osoby: Marię Sapor (Prez.

KSN), Aleksandrę Kochańską-Dziurawic (v-przew. KZ „S” Uniw. Med. w Katowicach) i Kazimierza A. Sicińskiego (Prez. KSN). Przedmiotem spotkania była informacja Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego na temat następujących projektów:

- Projekt założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym
- Projekt założeń do ustawy o zmianie ustawy o zasadach finansowania nauki.

Posiedzenie Komisji trwało 4 godz. i było szeroką dyskusją (a nawet debatą porównywalną z wysłuchaniem publicznym) nad przedstawionymi przez Minister B. Kudrycką projektami założeń, a nie tylko informacją. Było dużo osób. Sala Kolumnowa Sejmu, była prawie zapelniona.

Informację o celach i przedmiocie zmian zawartych ww projektach przedstawiła Pani Minister B. Kudrycka. W swym wystąpieniu powiedziała, że zmiany ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym dotyczą tych kwestii, które nie były przedmiotem ostatnich zmian (w 2011 r.). Wymieniła tu przede wszystkim kształcenie przez całe życie (LLL) oraz uznawalność praktyki i nieformalnego kształcenia, powołanie komisji dyscyplinarnych, rozwoju studiów o profilu praktycznym, rozszerzenie interdyscyplinarności studiów oraz ustalenie centralnych (ustawowych) zasad oceniania pracowników uczelni przez studentów, a także monitorowanie karier absolwentów. Dopiero w dalszej kolejności wymieniła działania związane z nadchodzącym niżem demograficznym. Wg Pani Minister aż 87 uczelni niepublicznych zanotowało dramatyczny spadek liczby studentów w roku 2012/2013, a w 36 uczelniach nie jest planowane dalsze kształcenie.

W projekcie założeń do ustawy o zmianie ustawy o zasadach finansowania nauki oraz niektórych innych ustaw jako najważniejsze propozycje wymieniła zwiększenie efektywności procedur finansowania nauki,

ustanowienie zasad finansowania dużej infrastruktury badawczej, doprecyzowanie podstaw prawnych i finansowania działań restrukturyzacyjnych i rozwój systemu „POL-on” w zakresie zarządzania nauką z systemem szkolnictwa wyższego.

Jako pierwsza w dyskusji głos zabrała poseł SLD Pani Krystyna Łybacka. Zapytała Panią Minister dlaczego głosowała przeciwko utworzeniu rezerwy celowej na wynagrodzenia. Podkreśliła też brak w założeniach dodatkowego finansowania na kształcenie praktyczne, które ma być rozwijane. Zwróciła uwagę, że MNiSW powinno nadzorować zapisy prawne uczelni związane z zatrudnianiem pracowników. Praktyki dopuszczające zatrudnienie pracowników na 9 miesięcy powinny być niedozwolone, a zapisy prawne z urzędu uchylane.

Następnie głos zabrali posłowie PiS. Pan poseł Jerzy Żyżyński mówił przede wszystkim o niskim finansowaniu szkolnictwa wyższego i nauki, poruszył wiele aspektów dotyczących niskiego finansowania ze środków budżetu państwa tych dziedzin, zasygnalizował, iż środki unijne trafiają do wybranych grup osób. Skierował pytanie do Pani Minister: Czy jest zgodne z zasadami etyki, aby młody naukowiec zarabiał 1500 zł? Uważa, że powinien być wprowadzony ład płacowy np. wynagrodzenie asystenta na poziomie średniej krajowej, a każdy awans to ustalony współczynnik średniej krajowej. Zgłosił sprzeciw wobec przepisu umożliwiającego Prezydentowi RP kontrolę decyzji Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów w zakresie nadawania tytułu profesora.

Pan poseł Witold Czarnecki mówił m.in. o tym, że znowu ma być „coś” reformowane, a nie ma analizy wprowadzonych ostatnio reform, a także o małej ilości zgłaszanych patentów.

W odpowiedzi posłom Minister Kudrycka stwierdziła, że finansowanie resortu nie jest złe, bo innym resortom obcinano budżety, a szkolnictwu wyższemu i nauce w tym czasie – dodano. Powinniśmy być zadowoleni, a dowodem tego jest rezerwa celowa na wzrost wynagrodzeń. Powiedziała, że te środki wpłyną do MNiSW w pierwszej połowie marca, a wcześniej „wypracujemy” zasady ich rozdziału na uczelni. Zapowiedziała, że rektorzy nie powinni realizować tych podwyżek w formie dodatków, tylko jako wzrost wynagrodzenia zasadniczego. Ale zaznaczyła, że uczelnie są autonomiczne i rektorzy ze związkami zawodowymi zdecydują o formie realizacji tych podwyżek w uczelniach. Zapowiedziała też, że będą następne dwa etapy podwyżek (lata 2014 i 2015) i że będą zagwarantowane skutki przechodzące.

Pani Minister oponowała przeciwko przyjęciu przez Komisję apelu KRASP i RGNiSW do rządu i parlamentu, aby nauka i edukacja były priorytetami w rozwoju kraju, ale ostatecznie, na zakończenie posiedzenia została przyjęta opinia, w której wyrażono poparcie dla apelu KRASP i RGNiSW. Uzupełnili tę wypowiedź Pani wicemin. Maria Orłowska oraz Pan prof. Krzysztof Kurzydłowski – dyrektor Narodowego Centrum Badań i Rozwoju. P. wicemin. Orłowska

wyjaśniała, sprawy finansowania inwestycji w nauce i szkolnictwie wyższym. Powiedziała, że nie było jeszcze w Polsce tak dobrej sytuacji dla rozwoju inwestycji jak obecnie.

Pan prof. K. Kurzydłowski przekonywał, że nie tworzy się żadnych wybranych grup, które dostają finansowanie. Środki finansowe w ramach konkursów trafiają do wszystkich, którzy zostaną zakwalifikowani przez komisję. W sprawie patentów powiedział, że jest ustalony specjalny program dot. patentowania i obecnie składanych patentów jest znacznie więcej niż wtedy, gdy nie było tego programu.

Następnie głosu udzielono gościom. Jako pierwszy wystąpił Przew. KRASP Pan prof. Wiesław Banyś. Mówił m.in. o braku strategii rozwoju szkolnictwa wyższego oraz wyraził żal, że nie wykorzystano prac zespołu ministerialnego powołanego ds. nowelizacji ustawy PSW. Kolejnego mówcą doc. Markwę zaniepokoiła niska granica wiekowa (25 lat) dająca uprawnienia do rozpoczęcia doksztalcania LLL. Zwrócił uwagę na uporządkowanie w algorytmie zapisów dot. uprawnień do doktoryzowania w sytuacji, kiedy na wydziale są różne kierunki, a w zapisach dotyczących wymogów minimum kadrowych są sprecyzowane dla doktorów, których można wprowadzić w miejsce samodzielnych pracowników.

Po nim głos zabrał Przew. RGNiSW, Pan prof. Józef Lubacz. Powiedział, że ogólnie założenia są dość racjonalne, ale prawo jest coraz bardziej skomplikowane i przeregulowane. Zauważył, że niektóre propozycje świadczą o braku wzajemnego zaufania (środowisko a ministerstwo) oraz że powinniśmy się skoncentrować na budowie kapitału społecznego.

Następnie Pani prof. Ilona Politowicz (Uniw. w Zielonej Górze) wyraziła niepokój małych publicznych uczelni (zielonogórski ośrodek akademicki ma dopiero 25 lat), dla których propozycje zmian mogą okazać się niekorzystne.

Wypowiedź prezesa Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP, Pana Janusza Raka. Wśród kilku pochwał dotyczących proponowanych założeń do zmian w ustawie PSW zgłosił tylko jedno zastrzeżenie dotyczące skreślenia zapisu dotyczącego zawierania ponadzakładowych układów zbiorowych pracy. Powiedział też, że ZNP wysłało już uwagi do projektu założeń, ale też i dzisiaj przekazano zebranym list z uwagami (my tego listu nie otrzymaliśmy, nigdzie też nie był udostępniony).

Pod koniec spotkania, po naszych wypowiedziach głos zabrał jeszcze jeden przedstawiciel ZNP, Pan Janusz Szczerba, który już bardziej krytycznie odniósł się do bieżącej sytuacji na uczelniach. Powiedział, że zwalniani są nienauczyciele i o zatrudnianiu w niektórych uczelniach nauczycieli akademickich na okresy zamknięte i to na 9 miesięcy.

Kilka osób biorących udział w dyskusji mówiło o potrzebie zmiany algorytmu podziału na działalność dydaktyczną jak i statutową. Podkreślano też brak zapowiedzi zwiększenia dotacji dydaktycznej wobec propozycji zwiększonego nacisku na kształcenie

praktyczne.

Przedstawiciele KSN zgłosili się do dyskusji zaraz na początku posiedzenia i po trzech godzinach byli zaniepokojeni, czy w ogóle zostaną dopuszczeni do głosu. K. Siciński udał się ponownie do sekretariatu komisji i w końcu udzielono głosu. Na początku Maria Sapor zaznaczyła, że KSN przesłała uwagi do wspomnianych założeń w grudniu 2012 r. oraz przekazała dzisiaj list w sprawie projektów. Zaznaczyła, że brak jest wyników prac zespołu ministerialnego (pod kier. wicemin. Darii Nałęcz) powołanego do przygotowania propozycji nowelizacji ustawy PSW, i że ciągle nie ma strategii rozwoju szkolnictwa wyższego. Powiedziała, że w dalszym ciągu nie ma ustawowej gwarancji wzrostu nakładów na naukę i szkolnictwo wyższe. Stwierdziła, że naszym zdaniem brak jest woli ze strony ministerstwa dążenia do odniesienia naszych wynagrodzeń do średniej w gospodarce oraz do zbudowania ładu płacowego w szkolnictwie wyższym. Nawiązała do naszych złych doświadczeń w negocjacjach w sprawie PUZP i dlatego proponuje się zlikwidowanie zapisu dającego możliwość zawarcia układu zbiorowego ze związkami zawodowymi. Wspomniała też o propozycji wprowadzenia kontrolowania przez prezydenta RP decyzji CK w sprawie nadawania tytułu profesora. Na zakończenie powiedziała, że obserwujemy, iż każda kolejna nowelizacja prawa odbiera uczelniom autonomię i jest coraz bardziej rygorystyczna wobec pracowników.

Następnie głos zabrał K. Siciński, który ustosunkował się do projektu założeń do ustawy o zmianie ustawy o zasadach finansowania nauki. Powiedział, że w krytycznej opinii KSN przesłanej do Pani Min. B. Kudryckiej w grudniu 2012 r. (i udostępnionej Komisji ENM) Krajowa Sekcja Nauki zawarła jak na nas sporo elementów poparcia dla proponowanych zapisów: poparła m.in. eliminację zbędnych audytów, rozwój systemu informatycznego POL-on i zmianę definicji młodego naukowca. Poważny niepokój naszego środowiska budzą jednak proponowane restrykcje w stosunku do jednostek naukowych, które w procesie ewaluacji uzyskują kategorię C. Zdaniem KSN jest to sprzeczne z deklaracją P. min. B. Kudryckiej wyrażoną w procesie legislacyjnym w latach 2009/10, że nie jest intencją rządu i MNiSW likwidowanie jednostek naukowych.

Zdaniem Krajowej Sekcji Nauki polskie jednostki naukowe należy jak najlepiej wykorzystać z myślą o realizacji polskiej części Strategii Europa 2020, przyszłego Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój na lata 2014/2020 oraz unijnego Programu Ramowego Badań i Innowacji Horizon 2020, które stwarzają olbrzymią szansę dla przyspieszenia rozwoju cywilizacyjnego i gospodarczego Polski z wysokim udziałem sektora badań naukowych. Nie marnujmy zatem naszego potencjału badawczego. Podkreślił, że w swojej opinii KSN obszernie wypowiada się o braku propozycji zmian art. 104 i 105 ustawy, zatem KSN w ślad za postulatami pracowników

PAN opowiada się za pilnym ujednoczeniem zasad wynagradzania w instytutach PAN i w uczelniach –

pracowników zatrudnionych na tych samych stanowiskach. Krytycznie odniósł się do proponowanego przyspieszenia restrukturyzacji jednostek naukowych, ponieważ są złe doświadczenia np. w zakresie komercjalizacji 16 jednostek badawczo rozwojowych w 2007 r., przekazanych wówczas pod nadzór Ministra Skarbu Państwa.

KSN krytycznie ocenia też wzrost biurokracji w nauce i rozszerzenie zadań Komitetu Polityki Naukowej. Po co nam rozmiękanie na drobne funkcje tego nadzwyczaj ważnego ciała i wykorzystywanie do takich zadań jak ewaluacja programów czy wyrażanie opinii o statusie aparatury naukowej?

W dalszym ciągu zebrania zgłoszono propozycję wyłączenia szkół publicznych spod rygoru ustawy o finansach publicznych w zakresie wydatkowania pozyskanych przez nie środków pozabudżetowych, natomiast przedstawiciel Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych spływając zagadnienie tylko do problemu środków finansowych wypowiedział się za niefinansowaniem jednostek, które w procesie oceny uzyskują kategorię C, bo wg niego taka kategoria oznacza zanik działalności naukowej w danej jednostce.

W imieniu Parlamentu Studentów RP głos też zabrał Przew. Pan Piotr Müller, który wskazał na prawne przepisy utrudniające przydzielanie stypendiów na I roku, ograniczone uprawnienia rektora do przydzielania pomocy materialnej i brak doprecyzowania ustawowego dotyczącego odpłatności za drugi kierunek studiów. Wyraził też sprzeciw, aby był obligatoryjny zapis wiążący ukończenie studiów napisaniem pracy dyplomowej.

W końcowej wypowiedzi P. Min. B. Kudrycka nie ustosunkowała się do większości wypowiedzi. Były jednak w jej wystąpieniu dwie rzeczy szczególnie intrygujące dla nas: podziękowała ZNP za wysiłek włożony w starania o podwyżkę płac, która będzie realizowana pod koniec marca oraz za to, że ZNP popiera rozdział tych pieniędzy na podstawowe miejsce pracy. Czyżby to była próba skłócenia KSN z ZNP?

Odnosnie nadmiaru regulacyjności powiedziała, że gdy jedni np. Pan Stanisław Dawidziuk, były wieloletni rektor jednej z uczelni prywatnych, opowiadają się za mniejszą liczbą przepisów, to inni chcą ich więcej (np. studenci opowiadają się za dodatkowym rozporządzeniem ws. pomocy materialnej).

Odnosnie restrukturyzacji powiedziała, że na mocy nowych przepisów jednostka naukowa będzie mogła się ubiegać o dodatkowe środki na przekształcenia, natomiast odnośnie głosów dot. złej sytuacji nauk humanistycznych wyraziła pogląd wręcz przeciwny, że jeszcze nigdy nauki humanistyczne nie miały się lepiej. Poza tym proponowane zmiany były przedmiotem wielu spotkań konsultacyjnych, np. z KRUP i KRUM, i podczas debat konferencji te wskazywały zarówno na potrzebę zmian jak i na wysoką jakość propozycji rządu.

Opracowała na podstawie materiałów z KSN
Maria Wesołowska

Emerytury

Nowy, powszechny wiek emerytalny dla kobiet i mężczyzn od 1 stycznia 2013 roku (na podstawie ustawy z dnia 11 maja 2012 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw Dz. U. z 2012 roku poz. 637)

Zestawienie 1. Powszechny wiek emerytalny dla kobiet (art. 24 ust. 1a ustawy)

Rok urodzenia	Miesiąc urodzenia	Wymagany wiek emerytalny (co najmniej lat)
do 1952	od stycznia do grudnia	60 lat
1953	od stycznia do marca	60 lat i 1 miesiąc
	od kwietnia do czerwca	60 lat i 2 miesiące
	od lipca do września	60 lat i 3 miesiące
	od października do grudnia	60 lat i 4 miesiące
1954	od stycznia do marca	60 lat i 5 miesięcy
	od kwietnia do czerwca	60 lat i 6 miesięcy
	od lipca do września	60 lat i 7 miesięcy
	od października do grudnia	60 lat i 8 miesięcy
1955	od stycznia do marca	60 lat i 9 miesięcy
	od kwietnia do czerwca	60 lat i 10 miesięcy
	od lipca do września	60 lat i 11 miesięcy
	od października do grudnia	61 lat
1956	od stycznia do marca	61 lat i 1 miesiąc
	od kwietnia do czerwca	61 lat i 2 miesiące
	od lipca do września	61 lat i 3 miesiące
	od października do grudnia	61 lat i 4 miesiące
1957	od stycznia do marca	61 lat i 5 miesięcy
	od kwietnia do czerwca	61 lat i 6 miesięcy
	od lipca do września	61 lat i 7 miesięcy
	od października do grudnia	61 lat i 8 miesięcy
1958	od stycznia do marca	61 lat i 9 miesięcy
	od kwietnia do czerwca	61 lat i 10 miesięcy
	od lipca do września	61 lat i 11 miesięcy
	od października do grudnia	62 lata
1959	od stycznia do marca	62 lata i 1 miesiąc
	od kwietnia do czerwca	62 lata i 2 miesiące
	od lipca do września	62 lata i 3 miesiące
	od października do grudnia	62 lata i 4 miesiące
1960	od stycznia do marca	62 lata i 5 miesięcy
	od kwietnia do czerwca	62 lata i 6 miesięcy
	od lipca do września	62 lata i 7 miesięcy
	od października do grudnia	62 lata i 8 miesięcy
1961	od stycznia do marca	62 lata i 9 miesięcy
	od kwietnia do czerwca	62 lata i 10 miesięcy
	od lipca do września	62 lata i 11 miesięcy
	od października do grudnia	63 lata
1962	od stycznia do marca	63 lata i 1 miesiąc
	od kwietnia do czerwca	63 lata i 2 miesiące
	od lipca do września	63 lata i 3 miesiące
	od października do grudnia	63 lata i 4 miesiące
1963	od stycznia do marca	63 lata i 5 miesięcy
	od kwietnia do czerwca	63 lata i 6 miesięcy
	od lipca do września	63 lata i 7 miesięcy
	od października do grudnia	63 lata i 8 miesięcy
1964	od stycznia do marca	63 lata i 9 miesięcy

	od kwietnia do czerwca	63 lata i 10 miesięcy
	od lipca do września	63 lata i 11 miesięcy
	od października do grudnia	64 lata
1965	od stycznia do marca	64 lata i 1 miesiąc
	od kwietnia do czerwca	64 lata i 2 miesiące
	od lipca do września	64 lata i 3 miesiące
	od października do grudnia	64 lata i 4 miesiące
1966	od stycznia do marca	64 lata i 5 miesięcy
	od kwietnia do czerwca	64 lata i 6 miesięcy
	od lipca do września	64 lata i 7 miesięcy
	od października do grudnia	64 lata i 8 miesięcy
1967	od stycznia do marca	64 lata i 9 miesięcy
	od kwietnia do czerwca	64 lata i 10 miesięcy
	od lipca do września	64 lata i 11 miesięcy
	od października do grudnia	65 lat
1968	od stycznia do marca	65 lat i 1 miesiąc
	od kwietnia do czerwca	65 lat i 2 miesiące
	od lipca do września	65 lat i 3 miesiące
	od października do grudnia	65 lat i 4 miesiące
1969	od stycznia do marca	65 lat i 5 miesięcy
	od kwietnia do czerwca	65 lat i 6 miesięcy
	od lipca do września	65 lat i 7 miesięcy
	od października do grudnia	65 lat i 8 miesięcy
1970	od stycznia do marca	65 lat i 9 miesięcy
	od kwietnia do czerwca	65 lat i 10 miesięcy
	od lipca do września	65 lat i 11 miesięcy
	od października do grudnia	66 lat
1971	od stycznia do marca	66 lat i 1 miesiąc
	od kwietnia do czerwca	66 lat i 2 miesiące
	od lipca do września	66 lat i 3 miesiące
	od października do grudnia	66 lat i 4 miesiące
1972	od stycznia do marca	66 lat i 5 miesięcy
	od kwietnia do czerwca	66 lat i 6 miesięcy
	od lipca do września	66 lat i 7 miesięcy
	od października do grudnia	66 lat i 8 miesięcy
1973	od stycznia do marca	66 lat i 9 miesięcy
	od kwietnia do czerwca	66 lat i 10 miesięcy
	od lipca do września	66 lat i 11 miesięcy
	od października do grudnia	67 lat
1974	od stycznia do marca	67 lat

Zestawienie 2. Powszechny wiek emerytalny dla mężczyzn (art. 24 ust. 1b ustawy)

Rok urodzenia	Miesiąc urodzenia	Wymagany wiek emerytalny (co najmniej lat)
1949	od stycznia do marca	65 lat i 5 miesięcy
	od kwietnia do czerwca	65 lat i 6 miesięcy
	od lipca do września	65 lat i 7 miesięcy
	od października do grudnia	65 lat i 8 miesięcy
1950	od stycznia do marca	65 lat i 9 miesięcy
	od kwietnia do czerwca	65 lat i 10 miesięcy
	od lipca do września	65 lat i 11 miesięcy
	od października do grudnia	66 lat
1951	od stycznia do marca	66 lat i 1 miesiąc
	od kwietnia do czerwca	66 lat i 2 miesiące
	od lipca do września	66 lat i 3 miesiące
	od października do grudnia	66 lat i 4 miesiące

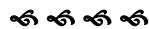
1952	od stycznia do marca	66 lat i 5 miesięcy
	od kwietnia do czerwca	66 lat i 6 miesięcy
	od lipca do września	66 lat i 7 miesięcy
	od października do grudnia	66 lat i 8 miesięcy
1953	od stycznia do marca	66 lat i 9 miesięcy
	od kwietnia do czerwca	66 lat i 10 miesięcy
	od lipca do września	66 lat i 11 miesięcy
	od października do grudnia	67 lat
1954	od stycznia do grudnia	67 lat

Ochrona przedemerytalna – zgodnie z art. 18. ust. 1. ustawy „Pracownicy, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy są objęci ochroną stosunku pracy wynikającą z przepisu art. 39 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.), lub osoby, które mogłyby być nią objęte, jeżeli w tym dniu pozostawałyby w stosunku pracy - są objęci tą ochroną przez czas do osiągnięcia wieku emerytalnego określonego w przepisach art. 24 ust. 1a i 1b oraz art. 27 ust. 2 i 3 ustawy, o której mowa w art. 1. ust. 2. Jeżeli przepisy prawa pracy powołują przepis art. 39 Kodeksu pracy, do pracowników, o których mowa w ust. 1, stosuje się ten przepis, uwzględniając czas ochrony stosunku pracy, wynikający z ust. 1.”

Na podstawie w/w przepisu ochroną emerytalną dłuższą niż 4 lata, bo aż do osiągnięcia wydłużonego wieku emerytalnego objęte są kobiety urodzone od 1 stycznia 1953 roku do 31 grudnia 1956 roku, gdyż w dniu wejścia w życie ustawy znajdowały się w okresie ochrony przed wypowiedzeniem stosunku pracy.

Kobiety urodzone od stycznia 1957 roku będą korzystały z 4-letniego okresu ochronnego poprzedzającego nowy wiek emerytalny np. kobieta urodzona 10 styczniu 1957 roku dla, której nowy wiek emerytalny wynosi 61 lat i 5 miesięcy pod ochroną stosunku pracy na mocy art. 39 kodeksu pracy będzie od dnia osiągnięcia 57 lat i 5 miesięcy tj. od 10 czerwca 2014 roku. Mężczyźni urodzeni w latach 1948-1951 mają zapewniony dłuższy niż 4-letni okres ochronny, bo również podlegali ochronie na mocy art. 39 kodeksu pracy w dniu wejścia w życie ustawy mając 64-61 lat.

Mężczyźni urodzeni od stycznia 1952 roku będą korzystali z 4-letniego okresu ochronnego poprzedzającego osiągnięcie nowego wieku emerytalnego np. mężczyzna urodzony 10 stycznia 1952 roku dla, którego nowy wiek emerytalny wynosi 66 lat i 5 miesięcy pod ochroną stosunku pracy na mocy art. 39 kodeksu pracy będzie od dnia osiągnięcia 62 lat i 5 miesięcy tj. od 10 czerwca 2014 roku.

NIEKTÓRE UCHWAŁY

Rady KSN NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” przyjęte na posiedzeniu w Warszawie dnia 19 stycznia 2013 r.

Uchwała nr 2

**Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” z dnia 19 stycznia 2013 r.
w sprawie instrukcji dla negocjatorów porozumienia dotyczącego
podziału dotacji z rezerwy na podwyżkę wynagrodzeń w uczelniach w roku 2013**

Rada Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” zobowiązuje negocjatorów reprezentujących KSN NSZZ „Solidarność” do prezentowania następującego stanowiska w rozmowach z MNiSW:

1. Podwyżka wynagrodzeń przewidziana ustawą budżetową na rok 2013 powinna być rozdzielana przez MNiSW pomiędzy publiczne uczelnie wyższe według następujących zasad:

1 kwotowo;

2 wyłącznie dla zatrudnionych w podstawowym miejscu pracy oraz dla pracowników nigdzie nie zatrudnionych w podstawowym miejscu pracy i zatrudnionych na ułamkach etatów.

2. W przypadku pracowników niepełnozatrudnionych, pracujących w różnych miejscach pracy, dotacja powinna być proporcjonalna do sumy poszczególnych ułamków etatów, ale nie może być wyższa niż dotacja dla pracownika zatrudnionego w podstawowym miejscu pracy.

Uchwała nr 3

**Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
w sprawie wystąpienia o dotację z Krajowego Funduszu Strajkowego
Warszawa, dnia 19 stycznia 2013 r.**

Rada Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” zobowiązuje Prezydium KSN NSZZ „Solidarność” do wystąpienia o kwotę 100 tys. zł do Krajowego Funduszu Strajkowego, w celu przeprowadzenia na przełomie września i października akcji medialnych i protestacyjnych. Celem tych akcji będzie protest wobec

1. niekorzystnych regulacji w rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej uczelni publicznych z dnia 18 grudnia 2012 roku, które znacząco obniżyły wartość funduszu socjalnego;

2. niekorzystnych propozycji Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w kolejnej nowelizacji ustaw o szkolnictwie wyższym i nauce.